

בס"ד ה' בניסן, תשפ"ב

שלום לכולם,

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | איסור חמץ, לא עניין לדתיים בלבד

יודעי ח"ן מכירים שלעמוד"ש שתי גרסאות. המהדורה הראשונה נשלחת כבר בלילה של יום שלישי לעורכי העלונים. והסופית מופצת ברביעי. בעת כתיבת שורות אלה, במהדורה הסופית נראה שהמציאות הפוליטית במדינת ישראל דינמית מאוד, ואנו עוקבים בדאגה ומקווים להחלטות ולמציאות שתטיב עם מדינת ישראל והחברה הישראלית.

לפני:
כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שטיין

המבקשים:

1. איגוד הישיבות הגבוהות (ע"ר)
2. מכינות קדם צבאיות
3. איגוד ישיבות ההסדר, זוכות פרס ישראל
4. **תנועת הקיבוץ הדתי**
5. פורום צבא העם לישראל
6. פורום המדרשות המגייסות

באמצעות ב"כ עוה"ד גיא בוכי (מ.ר. 36744) ואח' ממושרד עוה"ד בוכי, נגבי, אביאני, כהן, איל ושות' רחוב אחד העם 28, תל אביב, 6514107
דואר אלקטרוני: Busy@bnace.com

על שולחני השבוע מונח עותק של הבקשה שהגשנו, ביחד עם שורת ארגונים בציונות הדתית, להצטרף כ"ידידי בית המשפט" בדיון הצפוי על **התרת הכנסת חמץ לבסיסי צה"ל בחג הפסח**. ברור לכל כי המקום הטוב לדון על אופייה היהודי של מדינת ישראל, וצביונם של חגי ישראל בתוכה, אינו בית משפט, אלא המרחב הציבורי, ולהשתמש בכלים רבים מאד הקיימים לשם

כך. אנו נכנסים לזירה המשפטית בצער רב, בלית ברירה, כי ברגע הזה נכון מבחינתנו לנקוט עמדה, ולא לעמוד מנגד. בתוך קבוצת העותרים עצמה יש גיוון, ובינינו לבין חלק מהשותפים קיימות מחלוקות בתחומים שונים, אבל מצאנו שנכון לפעול יחד בתחום זה. בשיחות התייעצות שקיימתי עם אנשים שונים לפני ההחלטה להצטרף לפנייה לבג"ץ עלו טיעונים כבדי משקל לטובת הצטרפותנו. בלב הפנייה לבג"ץ עומדת ההכרה כי שמירה על איסור חמץ בפסח אינו עניין של דתיים בלבד אלא מסורת שהיא חלק בלתי נפרד מהזהות היהודית של הציבור הרחב במדינת ישראל. לאורך הדורות מסרו יהודים את נפשם כדי לשמור על מצוות הפסח, בארץ ובגולה, כחג משפחתי וכמרכיב מהותי עיקרי בזהות ובהשתייכות לעם היהודי. ערכי מורשת ישראל הם חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל המודרנית, ערכי תשתית לאומיים וסמלים ממלכתיים, העומדים גם בבסיס ההסכמות בין גווי העם על אופייה של מדינת ישראל. צה"ל הינו צבאו של העם היהודי, ולצבא יהודי יש מסורת יהודית, שאיסור החמץ הוא אחד מסמליה המובהקים. מצורף מסמך בו מבטא חברנו, יוחנן בן יעקב את הדברים בצורה בהירה ונוקבת. [מומנים לקרוא](#).

ממשיכים לעשות טוב

ממשיכים לעשות טוב לטובת גמ"ח המעיינות (עין הנצי"ב וקיבוצי עמק המעיינות) וגמ"ח סיירת רז (ראש צורים וקיבוצי הגוש) לניצולי שואה ומשפחות שארוחת החג שלהם בכלל לא מובנת מאליה. להצטרפות [לחץ כאן](#)

25 שנה לנפילתו של רב סרן נדב מילוא, בן שדה אליהו

"היו מצוינים בכל דבר. כל פעולה שאתם מבצעים, נסו לבצעה בצורה הטובה ביותר, בדרך הקשה ביותר, שתביא אתכם לתוצאות הטובות ביותר." את המשפט הנ"ל אמר נדב מילוא, בן קיבוץ שדה אליהו, בנם של אברהם ז"ל ובריז"ט

תבדל"א. במהלך שירותו הצבאי, כמפקד פלוגת הנדסה של חטיבת הצנחנים, יצא נדב לפעולה בה נתקל הכוח בפיקודו בחוליית מחבלים, נדב שהיה ראשון, נפגע ונהרג במקום. בן 24 היה במותו. במלאת 25 שנים למותו, אנו משפחתו וחבריו, המבקשים שימשיך להיות נוכח בחיינו, עמלים לבניית מצפור שיהווה כיתת חוץ למפגשים ערכיים ולימודיים, ברוחו של נדב, ומזמינים אתכם, אנשי הקיבוצים והמושבים השיתופיים בתנועה להיות שותפים פעילים במיזם. לפרטים - <https://designtna.wixsite.com/design/nadav>; לפרטים נוספים ניתן לפנות ליהורם שי - 0545640981 או לשאול גינזברג - 0545640956.

משפיעים טוב על בני הנוער מאוקראינה

בשעת כתיבת שורות אלו, התקבל בכפר הנוער שבכפר חסידים משלוח יוצא דופן מקהילת עין הנצי"ב לילדי אוקראינה שנקלטו בכפר בשבועיים האחרונים: חליפות ספורט איכותיות, חליפה לכל נער. בנוסף הועמסו על הרכב ארגזים מלאי ציוד היגייני - סבונים, שמפו, מברשות ועוד, הישר מקהילת קיבוץ שדה אליהו. לכל מי שלא נכח - ניתן רק לתאר את השמחה של הצעירים הללו וההתרגשות

מכמויות האהבה והדאגה שהם זוכים להם בימיהם הראשונים והלא פשוטים בכפר. הערכה רבה נתונה לכל הקיבוצים שלנו שנרתמים כמו פנתרים לכל משימה. מרגש ומעורר גאוה.

החקלאות בסכנה ממשית - קמפיין מחאה

הפגיעה בחקלאות עקב הרפורמה והגזרות הנוספות שכולנו חווים בימים אלו, מהווה איום ממשי על עתיד ההתיישבות החקלאית, ובהם קיבוצי התנועה. המאבק הולך ומתעצם ואנו בהחלט חשים שהוא מהותי ונדרש. אל מול הסכנה הממשית על קיומנו כישובים חקלאים החלטנו להפעיל קמפיין שיבוא לידי ביטוי בין השאר, בשילוט בכניסה למשקי התנועה. המטרה העיקרית בתליית השלטים הגדולים היא להנכיח את האיום על החקלאות בקרב חברי הקיבוצים ובקרב קהלים רבים הבאים בשערינו: ספקים, לקוחות, אורחים, בני משפחה ועוד.

סמינר קיבוץ המסורתי | איתי בן דוב

יש כאלה שהמושג קיבוץ מזכיר להם ביקור אצל הדודים, מרחבים ירוקים, יש כאלה שנולדו לתוך המציאות הזו ומעולם לא הקדישו לה מחשבה. ויש את בוגרי 'סמינר קיבוץ' המסורתי - שכבת י"ב של בית הספר העל יסודי בקבוצת יבנה, והשנה -

מחזור ס"ד, שציידו במשמעות חדשה את המילה קיבוץ. קיבוץ נווה- דים (נווידים...) התמקם באזור מגרשי הספורט של קיבוץ עלומים. החבר'ה ניהלו את עצמם במשך ארבעה ימים בכל התחומים. קיבלו החלטות כלכליות, דנו בסוגיות חברתיות, הפיקו מפגשים תרבותיים, וכל זאת בהובלתם של חבריהם לכיתה, קבוצת בעלי תפקידים (מרכזי משק, מרכזי פנים, אקונום, ועדת תרבות, ועדת דת) שנבחרה באסיפת החברים. הללו הובילו את ההתארגנות לקראת הקמת הקיבוץ, את ההקמה ואת התפעול השוטף. חברי הקיבוץ הצעירים התפרנסו וחיו מהשכר שקיבלו עבור עבודות שביצעו באזור עלומים, בחקלאות, בניקוי פסח, במפעלים ובשאר פרויקטים שתושבי האזור סיפקו להם. השמועה הגעתם כמה ימים לפני פסח, פשטה כאש בשדה קוצים בכל האיזור, והביקוש היה גבוה מההיצע. (במיוחד אחרי שטעמו את איכות העבודה ואת טיב העובדים כבר ביום הראשון ☺).

מידי ערב התקיימו פעילויות חברתיות עם אופי קיבוצי - ריקודי עם, תחרות כשרונות ובאחד הערבים זכו חברי נווה- דים לביקור ממלכתי של מזכ"לית הקב"ה"ד שרה עברון, שדיברה איתם על המשמעות והחשיבות של ערך הנתנה בקרב הנוער! היה מרשים ומרגש כשבאספה האחרונה שחתמה את ארבעת הימים הללו, התלמידים קיבלו החלטה לתרום 30% מהרווחים שלהם לטובת פעילות התנדבות והשאירו פחות לפעילות הפנימית שלהם. כמה מפעים היה להיווכח שוב, כמו מידי שנה, שאם רק מטילים על החבר'ה אחריות, זוכים לפירות נפלאים. תודה גדולה לקיבוץ עלומים על האכסניה המצויינת ועל ההירתמות שלהם עבורנו לכל בקשה. הם היו בהחלט ראויים למתנה הקטנה בדמות ציור קיר על מיגונית שהענקנו להם. בע"ה שנזכה לעוד סמינרי קיבוץ בעתיד!

סיפור בקליק | 'הבית לצילום בישראל', גיא רז

אנו ממשיכים במיזם העלאת תמונות ומידע על צלמים מתוך קיבוצי תנועת הקיבוץ הדתי, והשבוע בחרנו בתמונה מעין צורים. שם הצלם לא ידוע.

עין צורים עלתה על הקרקע בכ"ח תשרי תש"ז (23.10.1946) בגוש עציון. בשטח הקיבוץ נבע מעיין בין הסלעים ומכאן שמו - עין צורים. בין מקימי הקבוץ בגוש עציון היו חברי גרעין ה' של בני-עקיבא ששהו קודם לכן

בטירת צבי ובבירייה. לאחר נפילת הגוש, ערב קום המדינה, הלכו חברי הקיבוץ לשבי הירדני, ובשובם לאחר כתשעה חדשים הקימו בל"ג בעומר תש"ט את הקבוץ מחדש בבקעת שפיר. אל המקימים הצטרפו גרעין ו' מברייה וכן חברי גרעינים של בני-עקיבא מרחבי הארץ ומחול"ל, בעיקר מארצות אמריקה הלטינית. הקיבוץ מונה כיום כ- 140 משפחות חברים ותושבים ומהווה מרכז פעיל של פעילות תרבותית, כלכלית, וחינוכית חשובה. בקיבוץ פועל "מרכז יעקב הרצוג", מוסד ללימודי יהדות שמקיים קורסים לציבור הכללי בנושאי יהדות וארץ ישראל. במכינת "צה"ל" השוכנת בתוך מתחם ישיבת הקבוץ הדתי לשעבר, עוברות כמאה בנות שנת הכנה לצה"ל. הפעילות המשקית כוללת רפת חולבות, לול הודים, וגידולי שדה כגון חיטה, ירקות, כותנה ומטעי בננות. לצד הפעילות הזו ניתן למצוא בקיבוץ גם מפעל תובלה קטן המתמחה בהובלת חומרים כימיים, אך נדמה שגולת הכותרת של הקיבוץ היא אתר האירוח הכפרי המציע נופש ייחודי באווירה דתית, המתאים למשפחות ויחידים, ומיועד גם לימי עיון ושמחות. (תודה לאיציק קנדל ויובל נבו שסייעו בכתיבה). בצילום: **העלייה לקרקע בבקעת שפיר, כ"ח באייר תש"ט. 27/5/1949.**

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה